

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/241/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207994
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5315207994.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu WM Consulting & Communication, s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica a partneri, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti žalovanému E. H., nar. X. X. XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX V. o zaplatenie 545,-- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 31. 8. 2015, sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia istiny vo výške 545,-- € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 5. 2009 poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00 151 653 žalovanému úver vo výške 16 380,-- € s dohodnutou pevnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 6,60%. Podpísaním zmluvy o úvere sa žalovaný v zmysle časti I. článku I. bod 1 zmluvy o úvere zaviazal poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky, a to všetko v 354-och pravidelných mesačných splátkach istiny vo výške 109,-- € splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20. 6. 2009. Dňa 25. 9. 2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a. s. proti žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE postúpená na žalobcu, o čom Slovenská sporiteľňa, a. s. informovala žalovaného oznámením zo dňa 7. 10. 2014. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17. 3. 2015 bol žalovaný vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Na túto výzvu však žalovaný vôbec nereagoval. Vzhľadom k nezaplateniu dlžnej sumy žalovaným, žalobca pristúpil k jej vymáhaniu súdnou cestou. Touto žalobou si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie splatných a nezaplatených splátok úveru od 20. 10. 2014 do 20. 2. 2015 v celkovej výške 545,-- € (5 x 109,-- €) s príslušenstvom, a to úrokov z omeškania a trov konania. Príslušenstvo uplatnené žalobou predstavuje zmluvný 6,60% ročný úrok z poskytnutého úveru určený podľa časti I. článku I bod 1. zmluvy o úvere, pričom podľa bodu 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane) a úroky z omeškania vo výške stanovenej príslušnými zákonnými ustanoveniami za jednotlivé mesiace, za ktoré je žalovaný v omeškaní.

2. Žalovanému bola žaloba doručená v súlade s § 106 CSP dňa 28. 2. 2018.

3. Podaním doručeným súdu dňa 11. 9. 2018 žalobca uviedol, že v konaní je aktívne legitimovaný, pretože právny predchodca žalobcu zasielal žalovanému pred postúpením pohľadávky viacero výziev z dôvodu omeškania. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca predkladá súdu výzvu zo dňa 21. 12.

2009. Žalobca tvrdí, že táto výzva bola žalovanému zasielaná ako obyčajná poštová zásielka v deň vypracovania, t. j. dňa 21. 12. 2009. Žalovaný si uvedenú výzvu riadne prevzal, nakoľko právnomu predchodcovi žalobcu sa zásielka nevrátila. Žalobca poukázal na bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s.. Aj v prípade, ak by si žalovaný uvedenú výzvu neprevzal, túto je potrebné považovať za doručенú tretí deň po jej odoslaní. Ak by súd nepovažoval predloženie výzvy zo dňa 21. 12. 2009 za dostatočný dôkaz v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca navrhuje vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného, a to za účelom zodpovedania otázky, či právny predchodca žalobcu vyzýval žalovaného na zaplatenie omeškaného dlhu. Žalobca poukázal na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v zmysle ktorého klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premilčané alebo nepremilčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Banka nebude neodôvodnene odopierať súhlas s postúpením. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 1. 2009, sp. zn. 1 Cdo 76/2007, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má dispozitívnu povahu. V označenom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že: „Na dohodu (jej záväznosť), ktorou veriteľ s dlžníkom ako neprípustnú (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka) bez súhlasu dlžníka vylúčili inú možnosť postúpenia pohľadávky ako banke, nemá vplyv, že zákon (ide o zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 92 ods. 8) do 31. decembra 2001 zákon č. 21/1991 Zb. - jeho § 38 ods. 9 poskytuje možnosť postúpenia pohľadávky aj inej osobe ako banke. Takáto možnosť postúpenia by totiž prichádzala do úvahy len vtedy, ak by neplatila spomenutá reštrikcia v dohode (dohodou veriteľ v rámci svojej zmluvnej voľnosti obmedzil si dovtedy nepochybne širší rámec dispozície s pohľadávkou). Keďže žalovaný 2/ ako veriteľ túto dohodu so žalobcom (dlžníkom) nerešpektoval a zmluvne postúpil predmetnú pohľadávku, je zmluva o postúpení pohľadávky neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor obsahu tohto právneho úkonu so zákonom - ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ako dispozitívne, t. j. ako ustanovenie, ktoré sa aplikuje pri neexistencii inej dohody zmluvných strán. K nesprávnej aplikácii § 92 ods. 8 Zákona o bankách z dôvodu súhlasu žalovaného s postúpením žalobca uviedol, že tvrdí, že i v prípade, ak by žalovanému nebola doručенá výzva v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách (čo výslovne popiera), bolo by postúpenie pohľadávky platné. Tento právny záver vychádza z § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, § 89 ods. 1 zákona o bankách, bod 19. 16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s.. Ustanovenie bodu 19.16 obchodných podmienok obsahuje jednostranný adresný právny úkon druhej zmluvnej strany (osoby, s ktorou banka uzatvára zmluvu), ktorým dáva vopred súhlas na postúpenie pohľadávky voči nej. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje predchádzajúcu výzvu len v prípade postúpenia bez súhlasu klienta. V posudzovanej veci však postúpenie pohľadávky bolo realizované so súhlasom žalovaného ako klienta banky, keď jeho súhlas vyplýva z bodu 19. 16 obchodných podmienok. Ustanovenie bodu 19.16 obchodných podmienok pritom obsahuje: a/ jednostranný adresný právny úkon druhej zmluvnej strany (osoby, s ktorou banka uzatvára zmluvu), ktorým dáva vopred súhlas na postúpenie akejkolvek pohľadávky voči nej, b/ dohodu, podľa ktorej pohľadávky voči banke môžu byť postúpené len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. V prípade súhlasu klienta (bod 19.16 veta prvá obchodných podmienok) nejde o zmluvnú podmienku, pretože nejde o dvojstranný právny úkon (zmluvu), i v prípade, ak by súd tento súhlas posúdil ako zmluvnú podmienku, nejde o zmluvnú podmienku neprijateľnú, pretože nespôsobuje žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Jej dôsledkom je len to, že banka má vopred udelený súhlas na postúpenie pohľadávky a zakotvuje obdobný právny režim, ako vyplýva z § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Banka tak môže svoju pohľadávku postúpiť za rovnakých podmienok, ako vyplývajú z úpravy Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Žalovanému bol termín pojednávania doručенý v súlade s § 112 CSP dňa 18. 9. 2018. U žalovaného súd nemal zistené žiadne okolnosti, ktoré by u žalovaného predstavovali prekážku objektívne mu brániacu v účasti na pojednávaní. Súd preto konal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

5. Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením právneho zástupcu žalobcu a oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, zmluvy o splátkovom úvere číslo 0305062878 zo dňa 29. 5. 2009, oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 7. 10. 2014, výzvy

na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17. 3. 2015, všeobecných obchodných podmienok, podania žalobcu doručeného súdu dňa 11. 9. 2018, výzvy zo dňa 21. 12. 2009, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 29. 5. 2009 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným uzatvorená zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX. Žalovaný je v zmluve identifikovaný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a dokladom totožnosti. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 16 380,-- €. Uvedený úver sa žalovaný zaviazal splácať v 354 splátkach, každú vo výške 109,-- € so splatnosťou prvej splátky k 20. 6. 2009 a konečnou splatnosťou dňa 20. 11. 2038. Žalovaný sa v zmluve zaviazal platiť aj poplatok za správu úveru v sume 2,99 € mesačne. Zmluva tiež obsahuje údaj o úrokovej sadzbe vo výške 6,60% ročne v deň podpisu zmluvy, ktorá je fixná 5 rokov.

7. Podľa výzvy zo dňa 21. 12. 2009 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXX zo dňa 28. 5. 2009 ku dňu 30. 11. 2009 vo výške 427,32 €.

8. Oznámením zo dňa 7. 10. 2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z úveru číslo XXXXXXXXXX na spoločnosť žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE uzatvorenej dňa 25. 9. 2014 vo výške 16 196,90 € s príslušenstvom.

9. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17. 3. 2015 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 17 285,22 €.

10. Podľa bodu 19. 16 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1. 8. 2002 v znení dodatku číslo 1 účinného do 1. 1. 2003, dodatku číslo 2 účinného od 30. 9. 2003, dodatku číslo 3 účinného od 1. 9. 2004, dodatku číslo 4 účinného od 1. 1. 2006, dodatku číslo 5 účinného od 1. 12. 2006, dodatku číslo 6 účinného od 15. 7. 2007, dodatku číslo 7 účinného od 1. 1. 2008, dodatku číslo 8 účinného od 1. 11. 2008, dodatku číslo 9 účinného od 15. 1. 2009 klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatné, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

11. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 2. 2010 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 12. 6. 2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. V súdenom prípade žalobca uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 545,-- € s príslušenstvom skutkovo odvodzuje od zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29. 5. 2009 a zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE zo dňa 25. 9. 2014.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným bola dňa 29. 5. 2009 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy o splátkovom úvere právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov obchodného registra. Spĺňa preto predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a dodávateľa podľa vyššie citovaného § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v zmluve identifikovaný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a číslom občianskeho preukazu, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Spĺňa preto predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 2 zákona č.

258/2001 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 5. 2009 je preto zmluvou spotrebiteľskou a právny vzťah založený predmetnou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským podliehajúcim právnej úprave zákona č. 258/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka.

14. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 16 380,-- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 109,-- € mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 6. 2009 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 11. 2038. V konaní nevyšla najavo žiadna okolnosť, ktorá by bola spôsobilá spochybniť splnenie záväzku zo strany právneho predchodcu žalobcu. Preto súd vzal za nesporné, že právny predchodca žalobcu žalovanému na základe zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX poskytol úver vo výške 16 380,-- €.

15. Z vykonaného dokazovania, a to oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 10. 2014, tiež vyplynulo, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. pohľadávku z titulu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE zo dňa 25. 9. 2014 vo výške 16 196,90 € s príslušenstvom postúpila na obchodnú spoločnosť žalobcu.

16. V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je banka oprávnená písomnou zmluvou postúpiť inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ako postupníkovi, svoju pohľadávku aj bez súhlasu klienta za podmienky, že klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo časť, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka uplatniť nemôže, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je vo vzťahu k § 524 Občianskeho zákonníka ustanovením lex specialis, v dôsledku čoho sa uplatní prednostne a dodržanie podmienok stanovených citovaným § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa vyžaduje, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu má, na tretiu osobu.

17. V súdenom prípade žalobca súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky odvodzoval od čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Z citovaného článku vyplýva, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj svoje záväzky voči klientovi a klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči banke len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. Uvedené dojednanie obsiahnuté v čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok nebolo so žalovaným individuálne dojednané, pritom podľa názoru súdu zásadným spôsobom ovplyvňuje právne postavenie žalovaného a zhoršuje jeho postavenie ako spotrebiteľa oproti právnej úprave zakotvenej v platnom vnútroštátnom práve. Uvedené dojednanie bolo začlenené do všeobecných obchodných podmienok, ktoré majú mať technicky a vysvetľujúci charakter. Do všeobecných obchodných podmienok nemajú byť začlenené ustanovenia ovplyvňujúce právne postavenie zmluvných strán. Okrem toho Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré žalobca odkazuje, žalovaným podpísané nie sú, čo vyvoláva pochybnosti o tom, či žalovaný bol skutočne aj s týmto ustanovením, na ktoré žalobca odkazuje, oboznámený a poučený o jeho dôsledkoch. Zo všetkých uvedených dôvodov bol súd preto toho názoru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, na ktorú prihliadať nemožno. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 103/2016-17 zo dňa 24. februára 2016, kde sa ústavný súd zaoberal neprijateľnosťou obdobnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Na uvedené ustanovenie čl. 19. 16 Všeobecných obchodných podmienok ako súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky preto súd pri svojom rozhodovaní neprihliadal. Iný osobitný súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky žalobca v konaní nepredložil. Preto podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že žalovaný vyslovil osobitný súhlas s postúpením pohľadávky z titulu predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, a preto žalobcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať splnenie vyššie uvedených podmienok stanovených ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z..

18. Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie pohľadávky z titulu zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Žalobca v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s. zaslala žalovanému písomnú výzvu na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaný bol napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz. V tomto smere súd tiež uvádza, že iba samotné predloženie výzvy bez ďalšieho dôkazu, že skutočne k odoslaniu takejto výzvy žalovanému zo strany jeho právneho predchodcu došlo, nepostačuje. Pokiaľ žalobca navrhol vykonať dôkaz výsluchom žalovaného na zodpovedanie otázky, či právny predchodca žalobcu vyzýval žalovaného na zaplatenie omeškaného dlhu, súd uvedený dôkazný návrh žalobcu zamietol, nakoľko žalovaný sa nachádza na mieste súdu neznámom, nepreberá súdne zásielky a zároveň je na žalobcovi, aby preukazoval svoje tvrdenia, nie na žalovanom, aby preukazoval tvrdenia žalobcu. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky žalovanému zaslala výzvu na splnenie záväzku a žalovaný napriek výzve zostal so splatením splatného dlhu v omeškaní, v dôsledku čoho žalobca ani nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu. V tomto smere súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018. Z uvedených dôvodov bol súd preto, keďže žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, nútený žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

19. Žalovaný bol v konaní voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný. Prináležal by mu preto voči žalobcovi v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu voči žalobcovi ani nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.